

Δημήτρης Κονιδάρης

Ο ΟΜΙΛΗΤΗΣ

Αλλωστε σταν ο ομιλήτης μπηκε σε
προεκτασεις
και τους εφερε στο θαμπος του λογου
(σ ενα δασος αγνωστου φορτιου)
του φωναξαν
να σταματησει αυτο το φειμμα.

Προκειμενου λοιπον να κακοποιηθει το
θαμπος
τους εφερε παλι
προσεκτικα
στον ασφαλη χωματοδρομιο
με τ αυτοκινητα
και τους ποδηλατες.

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ

Το δωματιο εχει γινει κονιστρα
εριδων
στα λιγα τετραγωνικα του
χωρου
ολα τα παθη της γης.
Την επιεικεια της παρουσιας
την ξερουν μονο τα πουλια
που πανε κι ερχονται στα δεντρα.
Ανθρωποι με την ασφυξια στις σχε-
σεις τους προικα
αντλουν τον αερα του διπλανου.

ΟΙ ΣΥΖΗΤΗΤΕΣ Γ'

Τον θερμαινουν
ενα πληθος
εξ ορισμου θεδαιοτητες.
Εχει θεδαιοτητες συνεχως.
Δε στερειται
οπως στερευονται λογου χαριν οι
συζητητες
που εχουν τη μονομανια να εκθετουν
το υπογαστριο της φωνης τους
η τυφλη δυναμη του κατηγορηματικου
κι εκει τους χτυπα

για να υπαρχει αυτος ο διαλογος.

ΤΑ ΣΟΥΡΑΥΛΙΑ

Τα ματια μου γυριζουνε σιγα - σιγα

στο πλαϊ
και βλεπουνε τα ποδια σου
τυλιγμενα με λασπη κι ανθη του α-
γρου.
Ποδια χωρις υπεροχη, σαν δυο
καλοχητα σουραυλια
που οι ατελεις σωληνες τους χυνουν
βαλσαμο.

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Καποτε ημουν ενας
εμπορος καλος.

Κι ειχα στα ματια μου
μια θλιψη
τυχοδιωκτικη.

Φανη Λαμπροπουλου

ΤΡΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Ειμαι γυμνη
οπως με γενησε η μανα μου
ανευ προπατορικου αιμαρτηματος
με διαπλατα ματια
θαυμαζουσα τη γυμνια μου.

2

Το βραδυ τελειωνει
η μαυρη σκια
αναδευεται
στα λευκα σεγτονια.

3

Ατελειωτη γραμμη
η γραμμη του κοσμου
και μεσα της ντυνομαι
πλατια χρωματα.

Μαρια Μανωλακου

ΣΙΩΠΗ

Εκεινος διαβαζει «Ομαδα»
Εκεινη την καταδικη της
Ωρα οκτω. Σιωπη!